

EU-nytt 23 januari 2012

OFR har förbundens uppdrag att samordna vissa EU-frågor i syfte att uppnå ett gemensamt agerande. De EU-frågor som samordnas är sådana som bedöms kunna regleras i eller påverka träffade kollektivavtal. EU-nytt är en del i det arbetet.

- [Allmänna notiser](#)
- [EFS-nytt](#)
- [EU 2020](#)
- [Tjänster av allmänt intresse](#)
- [Arbetstidsdirektivet](#)
- [Laval-utstationering](#)
- [Offentlig upphandling](#)
- [Vilande områden](#)

Allmänna notiser

Minskade administrativ börda innebär sämre arbetsmiljö för många

I slutet av november presenterade EU-kommissionen en ny strategi för att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag med särskild betoning på mikroföretag. Enligt rapporten omfattar små och medelstora företag omkring 99 procent av alla företag. Man vill undanta dessa från all ny EU-lagstiftning på vissa områden, framförallt på arbetslivets område. Många av de i rapporten redovisas lagar som kan bli föremål för de föreslagna lättnaderna eller undantag handlar om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen men också om utstationeringsdirektivet. Eftersom så många företag räknas som små och medelstora skulle förslaget, om de går igenom, försämra arbetsmiljön för stora grupper anställda. Små, medelstora, och mikroföretag svarar enligt kommissionen för 99 procent av alla företag och för mer än två tredjedelar av sysselsättningen.

LO, TCO och Saco skrev i ett gemensamt brev till regeringen att förslagen var oacceptabla. De kräver att regeringen sätter stopp för EU-kommissionens planer på att tillåta sämre arbetsmiljö i små- och medelstora företag. EFS skrev också i ett brev till alla stats- och regeringschefer före toppmötet att alla tillgängliga data pekar på att riskerna är större just i de minsta företagen.

De svenska centralorganisationerna kritiserar också förslaget i strategin om en resultattavla (scoreboard) som för varje kommissionsförslag om regellättnader bland annat ska visa om medlemsstaterna i sin införlivandeprocess har gett ett högre skydd än EU-lagstiftningen. Arbetsmiljödirektiv är minimidirektiv och att på detta sätt "hänga ut" medlemsländer som vill ha bättre regler är anmärkningsvärt. Det kan på sikt innebära att den lägsta tillåtna skyddsnivån också blir den högsta.

Kommissionens förslag behandlades på toppmötet den 9 december förra året. Rådet, det vill säga samtliga medlemsländer, ställde sig då bakom kommissionens förslag om att minska regelbördan som en åtgärd för att främja tillväxt och sysselsättning. Den Svenska regeringen visar därmed att man inte ha tagit till sig den fackliga kritiken. Beslutet som togs är visserligen endast ett politiskt beslut som saknar rättsliga bindningar men visar ändå hur rådet och kommissionen vill utveckla tillväxt- och sysselsättningsfrågorna.

Definitionen på små och medelstora företag är att det är företag med mindre än 250 anställda och med en omsättning på mindre än 50 miljoner euro eller en balansräkning på mindre än 43 miljoner euro. Mikroföretag anses de vara som har färre än 10 anställda.

Finanspakten och euroobligationer undergräver nationell välfärdspolitik

På EU-ledarnas toppmöte i december kom alla, utom Storbritannien, överens om en ny mellanstatlig finanspakt som ska rädda eurokrisen. I den kommer det att ställas stora krav på att länderna ska hålla sina budgetar i balans. Om ett land ändå får för stora underskott i statsfinanserna kan sanktioner utdömas med automatik. Pakten är i första hand inriktad på euroländerna men är öppen för alla medlemsländer att ansluta sig till. Just nu pågår förhandlingar om detaljerna i den nya pakten, i dessa deltar förutom medlemsländerna och kommissionen även EU-parlamentet.

TCO och LO har uppmanat både riksdag och regering att säga nej till finanspakten eftersom förslaget undergräver den nationella suveräniteten. TCO och LO inser att det behövs ett starkare finansiellt samarbete mellan euroländerna men att förslaget skulle begränsa Sveriges frihet att välja åtgärder inom arbetsmarknadspolitik och offentliga investeringar för att hantera konjunktursvängningar.

EFS kritiserar förslaget för att det lägger ytterligare tonvikt vid nedskärningar utan någon som helst öppning för något som kan leda till tillväxt. EFS anser att en finansiell pakt måste gå hand i hand med ett socialt kontrakt för Europa där man prioriterar investeringar som främjar en hållbar ekonomi med kvalitativt bra jobb och social rättvisa. EFS är tveksam till att fördraget kommer att leda till några positiva effekter för ekonomin och för anställda.

I de förhandlingar som nu förs i Sverige om man ska gå med i pakten är både regering och opposition överens om att en förutsättning för att Sverige ska gå med är att man inte binds av paktens budgetkrav. Socialdemokraterna anser också att en förutsättning måste vara att rättigheterna för arbetsmarknadens parter inte få hotas. I utkastet till pakt sägs att arbetsmarknadens parter ska respekteras vid implementeringen av paktens regelverk i nationell lag. Den skrivningen anses av en socialdemokratisk företrädare i

europaparlamentet ännu vara för vag för att den ska kunna accepteras.

I EU-parlamentet har man med överväldigande majoritet dömt ut finanspakten. De anser den onödig eftersom man inom EU precis har sjösat de sex lagarna om ekonomisk styrning och budgetdisciplin. Parlamentet tycker också att pakten är farlig eftersom den saknar demokratisk förankring i nationella parlament och EU-parlamentet. Den är också för mycket inriktad på nedskärningar och inte på tillväxt.

I slutet av november, det vill säga före toppmötet och beslutet om finanspakten, presenterade kommissionen en grönbok om hur euroobligationer, eller stabilitetsobligationer som kommissionen föredrar att kalla dem, skulle kunna införas. Tanken med dem är att euroländerna ska ge ut gemensamma obligationer och att länder med hög kreditvärdighet då "lånar ut" den till de med skuldsatta euroländerna. Dessa skulle därmed kunna få lägre ränta på sina statslån medan länder med bra kreditvärdighet kommer att få något högre ränta.

Men en gemensam statsobligation kräver långtgående samordning av den ekonomiska politiken i euroländerna. Många medlemsländer, särskilt Tyskland men också Sverige, är kritiska till förslaget. Däremot är man positiv till förslaget i europaparlamentet. De vill helst ha in en skrivning redan i finanspakten som öppnar för dessa obligationer.

TCO har kritiserat förslaget utifrån att det riskerar att bli ett steg mot en finanspolitisk union som skulle leda till större behov av finanspolitisk samordning och likartade regler. Det kräver att EU-nivån får befogenheter att ingripa i medlemsländernas välfärdssystem och arbetsmarknadsmodeller. För Sverige skulle det bland annat innebära en ökad risk för att lönebildningen och parternas fria förhandlingsrätt undergrävs från EU-nivån.

Några nya löneavtal i Europa

IG metall i nordöstra Tyskland har fått ett nytt löneavtal som ger 3,8 procent på 16 månader. Avtalet löper från 1 december förra året till den sista februari 2013. I avtalet ingår också att man garanterar unga som varit lärlingar ett fast jobb. Det tidigare avtalet om deltidspension förlängs under tiden som man ska ta fram en ny modell.

I slutet av november skrev de finska centralorganisationerna under ett ramavtal, en trepartsöverenskommelse, som täcker nästan hela arbetsmarknaden. Avtalet omfattar hela den offentliga sektorn och 90 procent av den privata. Avtalet ger 4,3 procent på 25 månader. Lönerna höjs med 2,4 procent de första 13 månaderna och de påföljande tolv med 1,9 procent. Dessutom utbetalas ett engångsbelopp på 150 euro i början av detta år. I avtalet ingår att regeringen förlänger pappaledigheten och drar tillbaka ett förslag om sänkt ersättning under friåret. På det statliga och det kommunala området finns nya avtal som utgår från ramavtalet.

Ver.di, det tyska facket för offentligtanställda, ligger i startgroparna för att påbörja förhandlingar om ett nytt avtal för statligt och kommunalt anställda. Det nya avtalet ska gälla från 1 mars

Nytt direktiv om yrkeskvalifikationer

Som väntat presenterade kommissionen i december sitt reviderade förslag av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer från 2005. Idag finns runt 800 reglerade yrken inom EU. Syftet med förslaget är att det ska bli enklare för högkvalificerad arbetskraft att hitta jobb inom EU. Efterfrågan på högutbildad arbetskraft förväntas öka fram till 2020 och genom att underlätta rörligheten för denna grupp hoppas man möta efterfrågan.

Förslaget innebär bland annat att det kommer att införas ett frivilligt system för yrkeskort som ger yrkesutövare med det kortet tillåtelse att utöva yrket i en annan medlemsstat. Det ska också finnas en kontaktpunkt i varje land där man kan få sina yrkeskvalifikationer erkända. Minimikraven för utbildning till läkare, tandläkare, farmaceuter, sjuksköterskor, barnmorskor, veterinärer och arkitekter ska uppdateras. Senast det gjordes var för 20 till 30 år sedan och kraven har ändrats sedan dess. Dessutom ska en varningsmekanism införas för hälso- och sjukvårdspersonal som har förbjudits att utöva sitt yrke. Slutligen föreslås gemensamma ramar för utbildning, utbildningskontroller och ömsesidig utvärdering av reglerade yrken.

Ekonomiska data

Arbetslöshet

Den säsongsjusterade arbetslösheten i november 2011 var 9,8 procent för hela EU och 10,3 i euroområdet. Motsvarande siffror för ett år sedan var 9,6 och 10,0. Lägst var arbetslösheten i Österrike (4,0 %) och Luxemburg och Nederländerna (4,9%). Högst var den i Spanien (22,9%) och Grekland (18,8% i juli).

Arbetslösheten är nu över toppnoteringarna från första halvåret 2010 och är de högsta sedan mätningarna började år 2000. Även ungdomsarbetslösheten är tillbaka på sina högstanivåer. Men ökningen är inte jämt fördelad. Vissa länder upplever fortfarande en minskad arbetslöshet.

Inflation

Den årliga inflationstakten var i december 2011 för hela EU 3,0 procent och för euroområdet 2,7 procent. Motsvarande siffror för ett år sedan var 2,7 och 2,2. Länder med lägst inflationstakt är Sverige (0,4%) och Malta (1,3%). Högst hade Rumänien (5,8%) och Estland (5,1%).

Arbetskraftskostnader

Den årliga ökningen av arbetskraftskostnaderna steg under tredje kvartalet förra året jämfört med motsvarande siffra ett år tidigare med 2,6 procent inom hela EU och med 2,7 procent inom euroområdet. Motsvarande siffror ett år tidigare var 1,3 och 1,2 procent.

Arbetskraftskostnaderna består av komponenterna löner (lön, bonus och bidrag) och övriga kostnader (non-wage costs) vilket är arbetsgivarens sociala avgifter och skatter. I både hela EU och i euroområdet steg lönerna med 2,6. Övriga kostnader steg under andra kvartalet både i hela EU och i euroområdet med 3,2.

Arbetskraftskostnaden visar hur timlönekostnaden utvecklas hos arbetsgivaren. Den beräknas genom att dividera kostnaden med antalet arbetade timmar, därför påverkar båda variablerna resultatet.

Grönbok om omstrukturering

EU-kommissionen presenterade i veckan sin grönbok om omstrukturering. Grönboken ska identifiera framgångsrik praxis och policy vad gäller omstrukturering, med syfte att främja arbetsmarknadens anpassningsförmåga. Det öppna samrådet pågår fram till den 30 mars och ska ses som en förberedelse inför kommissionens kommande sysselsättningspaket.

Grönboken är främst inriktad på omstruktureringsprocessen inom företag men eftersom svaren ingår i förberedelsen för kommissionens kommande sysselsättningspaket kan resultatet få konsekvenser även inom offentlig sektor.

EFS har vid flera tillfällen kritiserat kommissionen för att inleda ett öppet samråd istället för att inbjuda till partssamråd. När det gäller just denna grönbok är EFS kritisk till att den inte innehåller några konkreta förslag. De anser att det har varit tillräckligt med utvärderingar om "best practice" och ny vill man se förslag till åtgärder.

[Upp](#)

EFS-nytt

Minimilöner

Frågan om europeiska minimilöner har kommit upp på EFS dagordning genom dels ett allt större tryck nedåt på lönerna i många europeiska länder men också genom den nya ekonomiska styrningen inom EU. Frågan kommer upp på EFS Vinterskola i Köpenhamn den 7-8 februari. Inför det ordnade NFS ett seminarium om minimilöner den 17 januari. De nordiska fackliga organisationerna vill försvara den nordiska modellen med parternas självständighet, löneförhandlingar och kollektivavtal. Samtidigt vill man bidra till en konstruktiv diskussion om minimilöner i Europa.

På mötet presenterade forskningsinstitutet FAFO resultat från en utredning om minimilöner, som inte är helt färdig ännu. Av det materialet framgår bland annat att det är enbart 6 av de 27 medlemsländerna som inte har minimilöner och att den nordiska modellen inte är så enhetlig som man kan tro. Hotet om att man på Vinterskolan kommer att driva frågan om en europeisk minimilön uppfattades som avvärjt sedan ett EFS-möte i början av december. Detta bekräftades av en av de personer från EFS som fanns med på en del av seminariet. Länder som vill införa minimilön kommer EFS att stödja men inte påverka andra länder i någon riktning.

Debatten därefter handlade om att man på Vinterskolan ska ta ett större grepp och hur EFS ska kunna vara med i diskussionerna om en lösning av den ekonomiska krisen. Det är viktigt att bevaka att skrivningar om den ekonomiska krisen inte bakvägen påverkar lönebildningen. Minimilönefrågan är ett symptom på social dumping och hot mot partsförhållandet. Organisering och att teckna avtal är grunden i det fackliga arbetet. Men i många länder har de svårt att organisera sig. Norden måste ge de fackliga organisationerna i dessa länder stöd i det arbetet. Lönen är en fråga för

arbetsmarknadens parter som ska ske utan statlig inblandning. Men vid ekonomiska kriser borde parterna ha mer dialog med regeringarna om hur problemen ska lösas.

Det diskuterades också att man i övriga Europa inte riktigt förstår vår nordiska modell med kollektivavtal. Ett förslag är därför att ha en mer medveten opinionsbildning genom att ordna seminarier i Bryssel där vi redovisar rapporter i olika ämnen som vi anser viktiga, bland annat den rapport som FAFO tar fram.

Sociala dialogkommittén

Kommittén hade ett möte i oktober där de bland annat antog slutrapporten om det självständiga avtalet från 2007 om trakasserier och våld i arbetslivet. Huvudslutsatsen var att avtalet hade medfört ett verkligt mervärde genom att fokuseringen på frågan har ökat medvetenheten om problemen. Avtalet har också fått effekter på sektorsdialogerna genom att parterna inom handels-, privat säkerhets-, kommun-, utbildnings-, och sjukhussektorerna i juni 2010 gemensamt nådde en överenskommelse för att hantera våld och trakasserier från tredje part. Det sektorsövergripande avtalet var svagt på det området. Kommissionen ska göra en oberoende studie om avtalet som beräknas vara klart 2013.

Kommittén antog också den första genomföranderapporten om det självständiga avtalet om en arbetsmarknad för alla. I Sverige har vi så här långt gjort klar en partsgemensam översättning.

EFS var på mötet starkt kritisk till att kommissionen alltmer har offentliga internetkonsultationer i stället för att konsultera parterna som man enligt fördraget ska göra i socialpolitiska frågor. Man menar att kommissionen på det sättet underminerar den sociala dialogen. Kommissionen försvarade sig med att det hänger på frågans vidd. Många frågor innehåller fler aspekter än de som rör parterna.

[Upp](#)

Europa 2020 - en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla

EU2020 är EU:s nya sysselsättnings- och tillväxtstrategi som ersätter Lissabonstrategin. Det formella beslutet om den nya strategin togs på toppmötet i juni 2010 och den trädde i kraft 1 januari 2011. Huvudverktögen för att förverkliga strategin till år 2020 är de integrerade riktlinjerna som består dels av sysselsättningsriktlinjerna och dels de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. De integrerade riktlinjerna innehåller fem huvudmål av vilka tre rör arbetsmarknadsfrågorna och två den ekonomiska politiken.

De fem huvudmålen är:

- * öka sysselsättningsgraden bland 20-64 år från 69 till 75 procent*
- * förbättrad kvalitet och genomförande av utbildning så att andelen som hoppar av skolan är mindre än 10 procent och andelen 30-34 åring med högre utbildning ska vara minst 40 procent.*
- * minska andelen som lever under fattigdomsstreet med 25 procent vilket motsvarar en minskning av de fattiga med 20 miljoner. De är idag 80 miljoner*
- * öka investeringen i forskning och utveckling till 3 procent av BNP,*
- * reducera koldioxidanvändningen med 20 procent jämfört med 1990/öka de förnyelsebara energiernas andel med 20 procent/20 procent ökad energieffektiviteten*

Arbetet med att uppnå målsättningarna sker genom en årlig cykel: Rådet och kommissionen utvärderar årligen vilka framsteg som gjorts i förhållande till huvudmålen. På basis av det lämnar de riktlinjer till medlemsländerna för det kommande året. Utifrån målsättningarna och riktlinjerna ska medlemsländerna sedan fastställa

nationella mål och reformprogram med detaljerade reformer och insatser. Medlemsländerna rapporterar årligen vilka åtgärder som vidtagits.

EU2020-strategin innehåller också sju huvudinitiativ, så kallade flaggskeppsinitiativ, som ska understödja arbetet med strategin.

Kommissionens årliga tillväxtrapport presenterades i slutet av november förra året. I den anges vilka ekonomiska reformer man anser vara viktigast de närmaste tolv månaderna. Just nu är kommissionen oroad över att det inte sker någon återhämtning i ekonomin. I rådande läge med en allt sämre ekonomisk och social situation anser de att det behövs ökade insatser för att upprätthålla tillväxt och sysselsättning. De fem prioriteringar som kommissionen uppmanar länderna att inrikta sig på är: tillväxtvänliga budgetar, utlåningen i ekonomin ska tillbaka till normala nivåer, satsningar på tillväxt och konkurrenskraft och moderna offentlig förvaltning.

Tillväxtrapporten inleder den så kallade europeiska planeringsterminen som är en process för att samordna medlemsländernas budgetpolitik och ekonomiska politik. Det är också kommissionens viktigaste bidrag till rådets toppmöte den 1-2 mars.

Vid rådets möte den 9 december uttryckte man att det finns ett trängande behov av inrikta sig på genomförande av åtgärder eftersom man gjort så ojämna framsteg för att uppnå målen i EU 2020. Mera rakt på sak uttrycker man sig i en rapport från de gröna i europaparlamentet. Där säger man att EU 2020-strategin har kommit helt ur kurs för att man har lagt för stor vikt vid ekonomisk tillväxt på bekostnad av utgifter för medborgarna (the expense of citizens). Enligt rapporten, som stämmer av det senaste årets resultat mot EU 2020 strategin, missar man alla fem målen (se ovan i inledningen till avsnittet) och flaggskeppsinitiativen har helt kommit bort. All fokus har lagts på att konsolidera de offentliga finanserna.

[Upp](#)

Tjänster av allmänt intresse

Kommissionen antog den 20 december en kvalitetsram för tjänster av allmänt intresse. Kommissionen lyft fram detta område för att det har stor betydelse för den europeiska samhällsmodellen och är ett viktigt skyddsnät för medborgarna. Dels är det viktigt när det gäller sådant som sjukvård, barnomsorg med mera och dels för att det spelar en avgörande kunskapsekonomisk roll för skolor och universitet. Modernisering av tjänstesektorn kan också främja nya källor till tillväxt och social sammanhållning. Området är också en stabiliserande faktor i tider av ekonomisk nedgång. Kvalitetsramen samlar alla åtgärder som kommissionen strävar efter att driva på området tjänster av allmänt intresse och den består av tre åtgärdsområden.

Det första är att öka tydligheten och rättssäkerheten kring hur EU-regler tillämpas på tjänster av allmänt intresse. För att förbättra just tydligheten och rättssäkerheten har kommissionen parallellt med detta meddelande presenterat reformer för dels reglerna om statligt stöd för tjänster av allmänt intresse (se EU-nytt 2 nov 2011) och dels när det gäller offentlig upphandling och koncessioner (se vidare under rubriken Offentlig

upphandling).

Det andra området är att säkra tillgången till viktiga och grundläggande tjänster som bank, post, transport, energi och elektronisk kommunikation. Det tredje området är att främja kvaliteten. Initialt ska man förbättra kvaliteten på de sociala tjänsterna och sedan låta resultaten av det tjäna som förebild för andra områden av allmänt intresse.

[Läs tidigare text](#)

[Upp](#)

Arbetstidsdirektivet

Parterna inledde den 9 december förra året förhandlingarna om en revidering av 1993 års arbetstidsdirektiv. Enligt Lissabonfördragets regler har de sedan 9 månader på sig att nå en uppgörelse. Om parterna enas om ett nytt förslag kommer kommissionen att omvandla resultatet till ett lagförslag. Det första förhandlingstillfället ägnades åt att parterna redovisade vilka olika delar av direktivet som man uppfattar som problematiska. Sedan tidigare har framgått att det främst är frågan om det individuella undantaget från arbetstidsreglerna, den så kallade opt-out samt effekterna av EU-domstolens beslut om jourtid och kompledighet. Möjligheten att parterna ska nå en överenskommelse bedöms som små. Om de misslyckas kommer kommissionen troligtvis att lägga fram ett förslag.

Kommissionen har på sista tiden blivit lite tuffare mot länder som bryter mot arbetstidsdirektivet. Förutom mot Grekland och Irland, som man anser bryter mot direktivet när det gäller arbetstid för läkare, har man nu även bett Belgien att ändra sin nationella lagstiftning när det gäller semesteruttag. Där kan en nyanställd i vissa fall få vänta över ett år innan personen kan ta ut någon som helst semester. Enligt kommissionen strider det mot EU:s arbetstidsregler som säger att man ska ha rätt att ta ut den minsta årliga semesterrätten inom rimlig tid för att få en effektiv vila och återhämtning.

Enligt en rapport från Eurofound om arbetstider 2010 hade de nordiska länderna tillsammans med Frankrike, Storbritannien, Nederländerna och Belgien kortare arbetstid än den genomsnittliga på 38 timmar. De som jobbar mest är bland annat Bulgarien, Estland och Grekland.

[Läs tidigare text](#)

[Upp](#)

Laval-utstationering

Det danska ordförandeskapet, som började nu vid årsskiftet, vill göra frågan om utstationeringsdirektivet till en profilfråga inom arbetsmarknadsområdet. Kommissionen har utlovat en förordning om rätt till konfliktåtgärder på den inre marknaden och ett direktiv om att förbättra efterlevnaden av reglerna om utstationering (förslagen utlovades till december förra året men har nu aviserats till den 8 februari) som båda handlar om att klargöra förhållandet mellan grundläggande fackliga rättigheter och de ekonomiska

friheterna på den inre marknaden.

I det danska ordförandeskapsprogrammet skriver man att det är viktigt att de grundläggande arbetsvillkoren i värdlandet följs och att värdlandets arbetsmarknadsmodell respekteras. Därför kommer Danmark vid behandlingen i ministerrådet av kommissionens förslag se till att löntagarnas rättigheter och företagens rätt till fri rörlighet på den inre marknaden har samma status.

[Läs tidigare text](#)

[Upp](#)

Offentlig upphandling

Alldeles före jul presenterade kommissionen reviderade direktivförslag av de två befintliga direktiven om offentlig upphandling. Revideringen är en del i ett övergripande program för en grundlig modernisering av den offentliga upphandlingen. Som i sin tur är en viktig del i tillväxt- och sysselsättningsstrategin EU 2020. Samtidigt presenterades ett direktivförslag om koncessioner, som hittills bara delvis reglerats på unionsnivå. Koncession innebär i detta fall att en offentlig myndighet ger ett, oftast, privat företag tillstånd att bedriva en viss ekonomisk verksamhet som myndigheten normalt har ansvar för. Företaget tar på sig riskerna med driften men får också ta ut avgifter eller annan form av betalning från användarna.

Målen med revideringen är bland annat att göra offentlig upphandling enklare och flexibla genom att öka förhandlingsmöjligheterna, utvidga den elektroniska kommunikationen för offentlig upphandling och minska den administrativa bördan. Andra mål är att öka de små och medelstora företagens möjligheter att delta i den offentliga upphandlingen och att göra den offentliga upphandlingen mer kvalitetsinriktad.

I förslaget till direktiv föreslås bland annat att en upphandlande myndighet ska kunna utesluta aktörer från förfarandet om skyldigheter enligt unionens lagstiftning på social-, arbetsrätt-, eller miljörettens område eller bestämmelser i internationell arbetsrätt har åsidosatts. Upphandlande myndigheter föreslås också bli skyldiga att avvisa anbudsgivare om deras anbud ligger onormalt lågt på grund av överträdelser av unionens lagstiftning på bland annat arbetsrättsområdet.

Modernisering av offentlig upphandling var en av de tolv prioriterade åtgärderna i inre marknadsakten som antogs i april 2011. Efter kommissionens presentation av förslagen överlämnas de till rådet och parlamentet för antagandeprocessen. Kommissionen har planerat att den processen ska vara klar före 2012 års utgång.

Den svenska upphandlingsutredningen som leds av Anders Wijkman kommer sannolikt att få förlängd tid till den 1 december i år. Den svenska utredningen måste beakta utvecklingen på EU-nivån och där är det nya förslaget om offentlig upphandling inte antaget ännu.

[Läs tidigare text](#)

[Upp](#)

Vilande områden

Här samlar vi områden där inget förväntas hända inom en snar framtid och avslutade ärenden där det fortfarande kan finnas ett intresse av den historiska informationen.

- [Våld på arbetsplatsen](#)
- [Omalet-målet](#)
- [Vårdtjänster](#)
- [Tjänstedirektivet](#)
- [Direktiv om tjänstepensioner](#)
- [Upphandling av tjänstepensionsbolag](#)

[Upp](#)

Redaktör:

Anna-Stina Elfving

Telefon: 070-782 93 91

Offentliganställdas Förhandlingsråd (OFR)
